

Vaříme spolu

Pro mateřské školy zapojené v programu Ekoškola jsme ke konci minulého roku připravili výzvu Vaříme spolu, kterou jsme uskutečnili ve spolupráci s Jaroměřickou mlékárnou.

Cílem výzvy bylo, aby si děti spolu s dospělými, a to nejen pedagogy, ale i s kuchařkami, rodiči a prarodiči, prošly drobnými krůčky cestu od receptu k vlastnoručně připravenému jídlu. Krůčky je mnoho a mnohé z nich my, dospělí, už ani nevnímáme jako samostatné krůčky. Může mezi ně patřit výběr receptu, rozhodnutí, jaké potraviny a suroviny děti použijí, obstarání potravin a zvažení, pro koho a pro kolik lidí budou vařit, a nakonec i zamýšlení nad tím, co s odpadem, který po vaření zbyde. My, dospělí, děláme tyto kroky automaticky a moc o nich nepřemýšlíme. Ale nebylo by dobré se nad některými z nich přece jen zamyslet?

Děti i ostatní ve školkách zapojených v Ekoškolce vedla k zamýšlení nad vařením právě výzva Vaříme spolu. A jak tam probíhalo hledání, bádní nad surovinami a jejich původem a vlastní vaření?

HLEDÁME RECEPTY A SUROVINY

Prvním krokem byl výběr receptu. Děti hledaly nejen v knížkách, které měly ve školce, ale pátraly i doma. Ptaly se maminek, tatínků, babiček a dědečků. Poté si o receptech ve školce povídaly a společně pak zvolily jídlo nebo jídla, která by chtěly připravit a ochutnat. Recepty byly napsané, ale děti neumějí číst. Součástí tohoto kroku bylo proto namalování receptu, aby podle něj děti mohly samy vařit. To byl ale pouhý začátek. K hotovému jídlu měly ještě dlouhou cestu a spoustu otázek.

Recept byl vybrán a na řadu přišlo zkoumání surovin a potravin, které jsou na přípravu vybraného jídla potřeba. Jak vlastně vypadají? Odkud tyto suroviny a potraviny pocházejí? Je potřeba je vozit zdaleka, nebo je najdeme v blízkém okolí? Kde tyto věci obstaráme? Pátrání se přesunulo domů, do obchodu a někteří pátrali i na blízkých farmách.

MALUJEME PLÁN

Když děti zjistily, jaké suroviny a potraviny budou nejlepší a proč, mohly se vrhnout do jejich obstarání a do samotného vaření. Nejprve si rozdělily úkoly a domluvily se s dospělými, kdo jim s čím pomůže... Většina školek si připravila opravdu podrobný plán, ve kterém si vyznačily a namalovaly co, kdo, kdy, jak a s kým bude dělat. Takový obrázkový plán je užasným prostředkem, který děti vtáhne do dění, a děti se tak mohou aktivně zapojit do vlastního vaření a nezůstanou jen pozorovateli. Hlavně si mohou všechny aktivity prožít, vstříbat a mít dobrý pocit ze splněného úkolu. Malovaný plán byl často doplněn vtipnou písničkou nebo básničkou. Součástí plánu byly i informace o tom, pro kolik lidí budou vařit, jestli je možné zapojit i menší děti nebo další dospěláky a jak.

Ve školkách nezapomněli ani na to, že po vaření zbyde pravděpodobně nějaký odpad. Jaký to bude a co s ním? I to řešili s dětmi. Děti si zopakovaly, co do které popelnice patří, co je kompost, a také

zjistily, že některé odpady se mohou znovu využít a přetvořit na zajímavé a praktické věci.

KDYŽ LÁSKA PROCHÁZÍ ŽALUDKEM

A když už měly všechno tak pěkně prozkoumané a naplánované, nezbyvalo než uskutečnit den, kdy budou „Vařit spolu“. Když nastal den D a děti už věděly, co je čeká, mohly si v klidu užívat vlastní vaření a přítomnost dospěláků, kteří jim pomáhali s velkým úkolem. Někde mohly děti dokonce vařit s kuchařkami přímo ve školkové kuchyni. Na ochutnávku samozřejmě pozvaly co nejvíce maminek, tatínků, babiček a dědečků, strýčků, tetiček. Dry, kdy se vařilo společně, se proměnily v zajímavé a příjemné strávené odpoledne. A děti se radovaly z toho, že na dobrotách si pochutnaly nejen ony samy, ale i další pozvaní dospěláci.

Jak se říká: Láska prochází žaludkem. A může to být i láska ke školce. ●

Simona Neprašová a Jitka Kubcová,
program Ekoškola, Tereza
Foto: archiv jmenovaných MŠ
a vzdělávacího centra Tereza

